

Марина СТЕЛЬМАХ,

студентка 4 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Олена Малицька**

кандидат педагогічних наук, доцент (БДПУ)

ТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ФАКТОР ПОДОЛАННЯ БЕЗДУХОВНОСТІ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

Будь-яка діяльність сучасної людини є вкрай раціоналізованою, що призводить до зростання бездуховності в суспільстві та втрати життєвих орієнтирів. Особливо це стосується молодого покоління. У подоланні цих кризових явищ сучасності «провідна роль належить створенню системи освіти, яка здатна не стільки озброювати знаннями, скільки формувати творчі потенції в усіх сферах життєдіяльності». [1, с. 117].

У Концепції Нової української школи зазначено, що нове покоління – це діти, для яких життя – «постійне творення, гармонія між зароблянням коштів, пізнанням нового, самовдосконаленням, грою та розвагою» [2, с. 7]. А основним недоліком старої школи визначено недостатність креативної складової в освітньому процесі. Саме тому гуманітаризація освіти є актуальним і об'єктивним процесом.

У сучасних дослідженнях існує низка трактувань поняття «творча діяльність». В. Моляко визначає її як явище, обумовлене соціальними факторами; В. Вільчек – як природжену потребу, яка реалізується за допомогою механізму наслідування; Г. Піхманець вважає, що емоційні переживання є основою творчості; О. Малицька пояснює її як процес «спрямований на формування досвіду емоційно-ціннісного і творчого ставлення особистості до навколишнього» [3, с. 119].

Аналіз сучасної психолого-педагогічної, методичної, мистецької літератури дозволяє виділити кілька підходів до визначення творчої діяльності:

- як однієї з форм активності людини, спрямованої на самовираження;
- як однієї з форм образно-пізнавальної діяльності;
- як навчальної діяльності, пов'язаної з оволодінням різними засобами творчого вираження;
- як самостійної творчості в певній галузі мистецтва.

Спільним підходом до визначення творчої діяльності є її ототожнення з процесом «співпереживання», який є основним фактором подолання бездуховності сучасного суспільства.

ЛІТЕРАТУРА

1. Малицька О. В. Культурологічна діяльність як фактор гармонізації особистості. Сучасні тенденції в бізнесі та суспільному секторі: колективна монографія. Ополе, 2016. С. 117-139.

2. Концепція Нової української школи. URL: <https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/nova-ukrainska-shkola-compressed.pdf> (дата звернення 15.02.2020).

3. Малицька О. В. Культуротворча діяльність як пріоритет сучасної вищої освіти. *Молодий вчений*. 2017. №1. С. 117-120.

4. Рудницька О. П. Педагогіка: загальна та мистецька: навч. посіб. Київ: Інтерпроф, 2002. 270 с.

5. Роменець В. А. Психологія творчості : навч. посіб. Київ: Либідь, 2004. 288 с.

Фаїна ТОДОРЮК,

студентка 4 курсу

факультету психолого-педагогічної освіти та мистецтв

Науковий керівник: **Олена Малицька**

кандидат педагогічних наук, доцент (БДПУ)

ФУНКЦІЇ КУЛЬТУРОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ

Зміни в освітній царині, що відбуваються останніми роками, відображають загальну спрямованість до гуманітаризації змісту і процесів в освіті. Гуманітаризація набула вагомості, оскільки нагальною стала проблема духовного становлення дитини. Одним із шляхів гуманітаризації освіти є спрямування освітнього процесу на культуротворчу діяльність школярів.

Аспекти культуротворчої діяльності як засобу становлення духовного світу особистості дитини вивчені в дослідженнях класиків психолого-педагогічної науки (В. Сухомлинський, С. Шацький, Л. Виготський, Є. Ігнат'єв).

У сучасних психолого-педагогічних дослідженнях, присвячених проблемам культуротворчої діяльності, взаємодії художньої і пізнавальної діяльності, впливу художньої діяльності на становлення суб'єктної позиції особистості представлений інноваційний рівень вирішення цих проблем (О. Рудницька, Г. Шевченко, О. Хижна, Л. Масол, О. Малицька).

На основі аналізу сучасної літератури можна визначити підходи до трактування культуротворчої діяльності:

- це активність, функцією якої є, перш за все, самовираження;
- це одна з форм пізнавальної діяльності;
- це навчальна діяльність, пов'язана з оволодінням різними мистецтвами та формами культури;
- це діяльність, спрямована на трансформацію навколишнього засобами певного виду мистецтва.

О. Малицька визначає культуротворчу діяльність як діяльність, яка «безпосередньо спрямована на «обробку», оформлення, одухотворення світу, що оточує людину, і на саму людину» [1, с. 125]. Її змістом є збереження, використання, створення нових та передача наступним поколінням вже існуючих духовних цінностей людства.

Систематизуючи дослідження культуротворчої діяльності можна визначити її як процес, спрямований на формування досвіду емоційного, ціннісного і творчого ставлення особистості до навколишньої дійсності.